

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/890- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva sülysápi lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 376/2011. (XII. 20.) számú állásfoglalásának megállapításai alapján a rendőrtől elvárható felvilágosítás adási kötelezettség, valamint a rendőr feladatkörébe tartozó kötelezettségének elmulasztása tekintetében a panasznak

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek (1539 Budapest, Pf. 632.) címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos 2011. május 26-án elektronikus úton terjesztette elő panaszát a Panasztestületnél a Monori Rendőrkapitánysággal szemben, amelyet 2011. június 23. napján postai úton benyújtott beadványával aláírásával megerősített és kiegészített.

A panaszbeadvány és annak kiegészítése szerint a panaszos 2011. január 17-én személyesen kereste fel a Monori Rendőrkapitányság Süllysápi Rendőrőrsét, hogy feljelentést tegyen, egy 2011. január 15-én történt ügyben. A rendőrőrsön a megbízott őrsparancsnok fogadta, aki a panaszos meghallgatása után azt a felvilágosítást adta, hogy az elmondott ügyben – melyet szakértő fog kivizsgálni – kiskorú veszélyeztetése és közlekedési szabálysértés miatt is nyomozás indulhat. Az őrsparancsnok arról is tájékoztatta a panaszost, hogy az általa elmondottakról a panaszos kezeihez iratot nem adhat, de hivatalos megkeresésre ezt bármely hivatal felé megteheti.

A panaszos ezt követően telefonon többször is érdeklődött az ügyben, mivel a feljelentése nyomán lefolytatandó eljárás mikénti kimenetele jelentősen befolyásolt volna egy, a gyermekei sorsát érintő másik eljárást. Január hónapban két alkalommal, majd ezt követően még háromszor, lényegében havonkénti gyakorisággal telefonált. Érdemi választ soha nem kapott, sőt arra kérték, hogy legyen türelemmel, ha lesz érdemi fejlemény, akkor majd szólnak. Előfordult a telefonálások alkalmával olyan válasz is, hogy az ügy folyamatban van, illetve az érintett kolléga szabadnapos ezért próbálja őt hívni a panaszos másnap.

A panaszos 2011. május 20-án a gyámhivatallal történt egyeztetést követően bement a rendőrőrsre, hogy személyesen kérjen igazolást a januárban történt esetről. Kérésére az őrsparancsnok átadott számára egy „feljegyzés” megnevezésű dokumentumot, amelyről ekkor derült ki a panaszos számára, hogy az nem feljelentés, továbbá nem is került megküldésre sehova, mert érdemi vizsgálat nélkül irattárba helyezték.

A panaszos azon kérdésére, hogy ezek után tud-e feljelentést tenni, azt a tájékoztatást kapta, hogy 30 nap már eltelt és így az esettel már nem lehet érdemben foglalkozni.

A panaszos a fentiek alapján kérte a Panasztestülettől panaszának vizsgálatát.

A panasz beadvány, tartalma alapján az alábbi rendőrséget érintő kifogásokat tartalmazza:

1.) a rendőr által 2011. január 17-én készült feljegyzés nem került továbbításra a hatáskörrel rendelkező szerv felé, továbbá a szükséges intézkedéseket a bejelentés alapján a feljegyzést készítő rendőr nem tette meg;

2.) a panaszos 2011. január 17. és 2011. május 20-a közötti telefonon történt érdeklődései során téves tájékoztatásokat kapott ügye állásáról;

3.) a panaszos 2011. május 20-án téves tájékoztatást kapott ügye állásáról és a további eljárási rendről.

A Panasztestület megállapította, hogy a 2011. május 20-i tájékoztatás során az eljáró rendőr a panaszosnak nem nyújtott megfelelő, a rendőrtől elvárható felvilágosítást, ráadásul az általa adott tájékoztatás, kifejezetten hátráltatta a panaszost jogainak érvényesítésében, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A 2011. január 17-i feljegyzés-készítés és a 2011. május 20-ig terjedő időtartamban történő felvilágosítás-adások tekintetében – mivel az ellentmondásokat a Panasztestület a vizsgálata során nem tudta feloldani – a segítségnyújtási és felvilágosítási kötelezettség elmulasztását ezen időszakra nem állapította meg. Ugyanakkor a Panasztestület az eljáró rendőr által elismert adminisztrációs hiba miatt hatásköre hiányát állapította meg (melyet azzal indokolt, hogy annak elbírálása elöljárói hatáskörbe tartozik).

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi rendőrségi dokumentumok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- panaszosnak a Panasztestületnek elektronikus úton megküldött beadványa, valamint annak megerősítése és kiegészítése;
- Pest megyei Rendőrfőkapitány 2011. augusztus 1-i keltezésű tájékoztató levele;
- Süllyápi rendőrőrs 13050-4310/2011. id. számú 2011. május 26-i keltezésű tájékoztató levele;
- rendőri jelentés 13050/4310/2011/id. 2011.05.14.;
- 13050/508/2011 id. sz. feljegyzés, Süllyápi rendőrőrs, 2011. január 17. ;
- 13050/5535/2011/ált. sz. jelentés 2011. július 27.;
- 13050/5487/2011/id. sz. jelentés 2011.06.18.;1
- 13050/5631/2011/id. jegyzőkönyv feljelentésről, 2011.06.23.;
- 13050/1983/2011/bü. jegyzőkönyv tanúkihallgatásról 2011.07.18.

Fenti dokumentumok az ügy szempontjából az alábbi releváns információkat tartalmazzák.

A Monori Rendőrkapitányság ügyelete 2011. január 15-én, szombaton 10 óra körüli időben arra utasította a járőrt, egy r. törzsőrmestert, hogy menjen a Süllyápi Rendőrőrs (továbbiakban: rendőrőrs) elé, ahol bejelentők várják. A r. törzsőrmester megérkezésekor az épület előtt két gépkocsi parkolt. Az egyik gépkocsi mellett állt a panaszos és a panaszos édesapja, a panaszos gyermekei az autóban ültek. A másik parkoló autó mellett a panaszos volt élettársa várakozott.

A r. törzsőrmester megérkezésekor a panaszos elmondta, hogy aznap reggel a volt élettársa elment a panaszos házához a gyerekekért, hogy elvigye őket. A ház előtt – miközben a három éves és a másfél éves gyermekeket beültették az autóba – vita támadt a panaszos és a volt élettárs között, amely úgy zárult, hogy a volt élettárs beült az autóba és nagy sebességgel elindult úgy, hogy a kisebbik gyermek még nem volt a gyermekülésbe a biztonsági övvel becsatolva és a gépkocsi bal hátsó ajtaja nyitva volt.

A volt élettárs cáfolta a panaszos által elmondottakat, a felek között a vita és veszekedés a rendőrség épülete előtt is tovább folytatódott. A r. törzsőrmester tájékoztatta

mindkét felet, hogy feljelentést tehetnek, ezzel a lehetőséggel azonban akkor nem éltek, hanem távoztak a rendőrség épülete elől.

A panaszos 2011. január 17-én gyalogosan, egyedül jelent meg a rendőrőrs ügyfélvárójában, ahol rendőrként egyedül a megbízott őrsparancsnok, egy r. főhadnagy tartózkodott, akinek az alábbiakat adta elő.

A volt élettársa két nappal korábban, 2011. január 15-én 8 óra 38 perckor gépkocsival megjelent a házuk előtt, abból a célból, hogy két kiskorú közös gyermeküket – a gyámhatóság határozatában foglaltak szerint – láthatás céljából magával vigye. A panaszos közel egy órával a megbeszélte időpont után, 9 óra 30 perc körül vitte ki az utcára a gyermekeket. A volt élettárs beültette a gyerekülésbe a nagyobbik gyermeket és becsatolta őt a biztonsági övvel. Ekkor már a kisebbik, a másfél éves kisfiú is a gyerekülésben ült, de becsatolva még nem volt. A panaszos és volt élettársa ekkor veszekedni kezdtek, majd 9 óra 35 perc és 9 óra 45 perc közötti időben a volt élettárs beült az autóba és nagy sebességgel elindult a 31. számú főút irányába úgy, hogy a gépkocsi gyerekek felőli ajtaja nyitva volt. A panaszos gyalog elkezdett futni a gépkocsi után, amely egy kissé lassított, majd újra gyorsítani kezdett és nagy sebességgel megelőzve egy traktort elhajtott. A panaszos tanúként megnevezte a traktor vezetőjét, és egyik szomszédját is. Ezt követően a panaszos telefonon felhívta a rendőrőrsöt a történetekkel kapcsolatban, ahonnan mintegy 10 perccel később visszahívták és közölték, hogy a volt élettársa ott áll gépkocsijával a rendőrség épülete előtt, mire a panaszos saját autójával odahajtott, magához vette gyermekeit és hazavitte őket. A panaszos előadta még, hogy ezen bejelentését azért teszi meg, hogy a történeteknek nyoma legyen, mert a láthatás és a felügyelet kapcsán a gyámhivatalhoz kíván fordulni.

A r. főhadnagy tájékoztatta a panaszost, hogy az elmondottakról feljegyzést készít és mivel a panaszos a gyámhivatalhoz kíván fordulni, annak egy példányát ő hivatalból megküldi a gyámhivatalnak. A megyei rendőrfőkapitány tájékoztató levele szerint a r. főhadnagy ezért nem kezelte feljelentésként a panaszos bejelentését.

Ezt követően a r. főhadnagy egy alkalommal beszélt a telefonon érdeklődő panaszossal, akinek elmondta, hogy a feljegyzés elkészült, azt a gyámhivatal felé továbbították. A rendőrőrs általános működése során egyébként a hívásokat nem rögzítik.

A megyei rendőr-főkapitányi tájékoztatás szerint, a panaszos legközelebb 2011. májusában jelent meg a rendőrőrsön, ahol ismét a r. főhadnagy beszélt vele. A panaszos közölte, hogy a gyámhivatal a rendőrségtől semmilyen iratot nem kapott, illetve a gyámhivatal véleménye szerint feljelentést kellene tenni az ügyben és szükség lenne a rendőrségi iratokra. A r. főhadnagy furcsának találta, hogy feljegyzése nem érkezett meg a gyámhatósághoz, ezért annak útját ellenőrizte. Ekkor tapasztalta, hogy az elkészített feljegyzés, a gyámhivatalnak szóló kísérő átíráttal együtt a parancsnoki lemezszekrényben maradt, a tartósan kint lévő iratok között.

A megyei rendőr-főkapitányi tájékoztatás szerint, a feljegyzés azért nem került időben megküldésre, mert a r. főhadnagy egyéb teendői miatt, elmulasztotta adminisztráció céljából azt titkárnőjének átadni. Egyébként a szóban forgó időszakban, a rendőrőrs jelentős létszámproblémákkal küzdött, a r. főhadnagy – aki tárgyi ügyvel kapcsolatos felelősségét elismerte – 2010. szeptember és 2011. február között parancsnokhelyettes nélkül látta el feladatait.

A tájékoztató levél megjegyzi, hogy 2011. május és június hónapban a volt élettárs bejelentései alapján is készült rendőri jelentés, mert a panaszos akadályozta a láthatást, így a panaszos januári bejelentéséről készült feljegyzés, a volt élettárs májusi bejelentése alapján készített feljegyzéssel együtt került továbbításra a gyámhivatal felé.

A panaszos 2011. június 23-án tett feljelentést a rendőrsőn a 2011. január 15-ei eset kapcsán, melynek nyomán kiskorú veszélyeztetése miatt indult büntetőeljárás. Ezt megelőzően – folytatja a megyei rendőr-főkapitányi levél – a panaszos nem jelezte, hogy az ügyben feljelentést kívánna tenni, mivel azt „bárkihez hasonlóan bármilyen időpontban megtehetette volna”. Felhívja a levél továbbá a figyelmet arra a körülményre, hogy a panaszos az ügy állásáról csak 2011. május hónapban érdeklődött, azt követően, hogy egy alkalommal megtagadta volt élettársától a láthatást, majd feljelentését azt követően néhány nappal tette meg, hogy 2011. június 18-án ismét megtagadta a láthatást.

A panasz részletes vizsgálatakor az alábbiakat állapítottam meg.

II. 1. A panasz beadvány tartalma alapján szükséges vizsgálni, hogy a 2011. január 17-én készült feljegyzés elkészítését követően a rendőrnek milyen kötelezettségei keletkeztek és ezeknek milyen szinten tett eleget.

A panaszos beadványában a feljegyzés továbbítását konkrétan nem kifogásolta, azonban az ügy összes körülményének és az intézkedés elmulasztása következtében kialakult jogsérelem figyelembevételével mellett szükséges e kérdéskör panaszként történő vizsgálata és elbírálása az alábbi jogszabályi rendelkezések alapján.

A Rtv. 92. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A kérdéses ügyben megállapítható, hogy a panaszos beadványa egyrészt egy bejelentéssel kapcsolatos, melynek sorsáról biztos információkat csak bizonyos idő elteltével (2011. május 20.) kapott. Panaszának egyik része tehát arra irányult, hogy e bejelentésnek egyrészt mi lett a sorsa, másrészt az eltelt idő alatt ő miért kapott téves tájékoztatást.

A panasz elbíráláshoz szükséges a már idézett rendelkezés azon részének értelmezése, miszerint a IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése esetén terjeszthet elő az érintett panaszt.

E kötelezettséggel kapcsolatban konkrét rendelkezést az Rtv. 11. §-a tartalmaz, miszerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni. A rendőrség a belső szervezetét és működésének részletes szabályait, az utasítás kiadás rendjét úgy kell kialakítani, hogy az utasítás kiadójának és végrehajtójának egyéni felelőssége mindenkor megállapítható legyen.

A hivatkozott rendőrségi dokumentumok és a panaszos beadványa alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a feljegyzést készítő rendőr a feladatkörébe tartozó kötelezettségeit, így a szükséges intézkedéseket nem tette meg, ezáltal mulasztást követett el.

Fentiek alapján a panasznak a feljegyzés továbbításának elmaradása tekintetében helyt adok.

II.2. A panaszos beadványában kitért arra, hogy 2011. január 17. és 2011. május 20-a közötti telefonon több esetben érdeklődött ügye állásáról, és ezek során azt a tájékoztatást kapta, hogy legyen türelemmel, amennyiben az eljárás során szükséges őt értesíteni fogják.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

E rendelkezés alapján az eljárás során szükségessé vált a rendőri felvilágosítás tartalmának vizsgálata.

A panaszos, elmondása szerint a bejelentés hónapjában két alkalommal, majd azt követően havonkénti gyakorisággal érdeklődött az ügyében. Érdeklődésére volt amikor azt mondták, hogy ha lesz érdemi fejlemény az ügyében, akkor majd kiértesítik, volt amikor arról tájékoztatták, hogy az ügy folyamatban van, továbbá olyan is, hogy az érintett kolléga szabadságon van, ezért másnap telefonáljon újra.

Ezzel szemben a rendőrségi tájékoztatás szerint mindössze egy telefonhívás volt, amikor a r. főhadnagy (tévedésből) arról tájékoztatta a panaszost, hogy a feljegyzés elkészült és az továbbításra került a gyámhatósághoz. Rendőrségi tájékoztatás szerint a rendőrök általános működése során a hívásokat nem rögzítik, azokról nyilvántartást nem vezetnek.

Figyelembe véve azt a tényt, hogy 2011. május 20-án kétséget kizáró módon megállapítást nyert, hogy a feljegyzés alapján nem történt semminemű intézkedés, továbbá az egyik rendőrségre érkező hívás tekintetében a telefont kezelő rendőr maga is elismeri, hogy téves tájékoztatást adott, ezért megállapítható, hogy a kérdéses időszakban az Rtv. már idézett rendelkezéséből következő segítségnyújtási és felvilágosítási kötelezettség elmulasztása a rendőrség részéről megtörtént.

Fentiek alapján a panasznak e része megalapozott, annak helyt adok.

II. 3. A panaszos sérelmezte, hogy 2011. május 20-án téves tájékoztatást kapott ügye állásáról és a további eljárási rendről.

A panaszbeadvány kitért arra, hogy a panaszos 2011. május 20-án a rendőrőrsön szembesült azzal, hogy ügyéről nem feljelentés, hanem feljegyzés készült, úgyszintén azzal is, hogy ezen iratot nem küldték el a gyámhatósághoz, továbbá annak alapján semmilyen eljárás nem indult. Kérdésére ekkor kapta azt a tájékoztatást a r. főhadnagy részéről, hogy „már nincs mit tenni, mert 30 napot meghaladó esettel már nem lehet érdemlegesen foglalkozni.”

E kérdéskör kapcsán a megyei rendőr-főkapitányság vezetője által adott tájékoztatás azt tartalmazza, hogy a panaszos közölte, hogy „a gyámhivatal szerint feljelentést kellene

tennie az ügyben, illetve a gyámhivatalnak szüksége lenne a rendelkezésre álló rendőrségi iratokra.” A megbízott őrsparancsnok ekkor szembesült azzal, hogy feljegyzése nem került megküldésre a gyámhatósághoz.

Fenti állítások egybevetése alapján, legkésőbb 2011. május 20-án az eljáró rendőr számára is egyértelműnek kellett lennie, hogy a panaszos feljelentést kívánt tenni.

A feljelentés megtétele kapcsán a rendőrségi dokumentum azt tartalmazza, hogy arra 2011. június 23-án sor került és *„ezt megelőzően (panaszos) nem jelezte, hogy feljelentést kívánna tenni, mivel azt bárkihez hasonlóan bármilyen időpontban megtehetette volna.”* Ez utóbbi állítás nem csak a panaszosi állításokkal van ellentétben, hanem részben a levél korábbi, már szó szerint idézett, „május”-ra vonatkozó részével is.

Tekintettel arra, hogy a panaszos által előadott körülményeket a rendőrségi dokumentumok nem cáfolják, és a 2011. május 20-i tájékoztatás ismételen téves felvilágosítást tartalmaz, miszerint már eltelt a 30 nap így nincs mód a feljelentés megtételére, ezért ebben a tekintetben a kifogásokat megalapozottnak kell tekinteni, ezért annak helyt adok.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt a 2011. május 20-án történt tájékoztatás tekintetében – mivel az kifejezetten hátráltatta a panaszost jogai érvényesítésében – megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Panasztestület a határozat II.1. és II.2. részében részletezett körülmények tekintetében nem állapított meg alapjog sérelmet, ugyanakkor a panasz elbírálása során a hivatkozott jogszabályok alapján azt megalapozottnak tartottam.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza, miszerint „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”, és „A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg.

A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára. Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 11. §-a, 24. § (1) bekezdése, 92. § (1) bek., 93/A. § (7) és (9) bekezdései.

Budapest, 2012. március „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**